ISSN 0867 – 261 X

Senat

Rzeczypospolitej Polskiej

V kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

z 14. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 24 kwietnia 2002 r.

Warszawa
2002

Porządek obrad

14. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 24 kwietnia 2002 r.

1. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Meksykańskich Stanów Zjednoczonych w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Mexico City dnia 30 listopada 1998 roku.
2. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o zabezpieczeniu społecznym między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Hiszpanii.
3. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności.

Oświadczenia senatorów są składane na końcu posiedzenia,
po wyczerpaniu porządku obrad

Obecni senatorowie: *według załączonej do protokołu listy obecności.*

Obecni goście i przedstawiciele urzędów:

Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu	– sekretarz stanu Tomasz Goban-Klas
Ministerstwo Finansów	– podsekretarz stanu Irena Ożóg
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej	– podsekretarz stanu Krzysztof Pater
Ministerstwo Spraw Zagranicznych	– podsekretarz stanu Sławomir Dąbrowa

(Początek posiedzenia o godzinie 11 minut 05)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Longin Pastusiak i wicemarszałek Ryszard Jarzembowski)

Marszałek Longin Pastusiak:

Proszę państwa senatorów o zajmowanie miejsc. (*Rozmowy na sali*) Proszę również o kończenie miłych konwersacji towarzyskich. Panów senatorów po lewej stronie sali też proszę o zajęcie miejsc.

Otwieram czternaste posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Marszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Na sekretarzy posiedzenia wyznaczam panią senator Krystynę Doktorowicz oraz pana senatora Andrzeja Jaeschkego.

Bardzo proszę senatorów sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydialnym.

Listę mówców prowadzić będzie pani senator Krystyna Doktorowicz.

Informuję, że Sejm na dziewiętnastym posiedzeniu 18 kwietnia przyjął wszystkie, podkreślam: wszystkie, poprawki Senatu do ustawy o stanie klęski żywiołowej i do ustawy o zmianie ustawy o samorządzie pielęgniarek i położnych.

Informuję również Wysoką Izbę, że protokoły dwunastego i trzynastego posiedzenia Senatu, zgodnie z naszym regulaminem, są przygotowane do udostępnienia państwu senatorom. Jeżeli nikt z państwa senatorów nie zgłosi do nich zastrzeżeń, to zostaną one zatwierdzone przez Wysoką Izbę na następnym posiedzeniu.

Doręczony państwu senatorom projekt porządku obrad naszego czternastego posiedzenia obejmuje trzy punkty:

1. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Meksykańskich Stanów Zjednoczonych w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Mexico City dnia 30 listopada 1998 roku.

2. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o zabezpieczeniu społecznym między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Hiszpanii.

3. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności.

Chciałbym zapytać, czy ktoś z państwa senatorów chce zabrać głos w sprawie przedstawionego projektu porządku naszych obrad. Nie widzę chętnych, dziękuję.

Stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad czternastego posiedzenia.

Informuję, że głosowania w sprawie rozpatrywanych punktów porządku obrad przeprowadzone zostaną pod koniec dzisiejszego posiedzenia.

Przypominam również, że zgodnie z naszym regulaminem marszałek na końcu posiedzenia po wyczerpaniu porządku obrad udziela głosu senatorom dla wygłoszenia oświadczeń senatorskich. Dla porządku przypominam również, że oświadczenia nie mogą dotyczyć spraw związanych… to znaczy mogą dotyczyć spraw związanych z wykonywaniem mandatu, ale nie mogą dotyczyć spraw będących przedmiotem porządku obrad bieżącego posiedzenia Senatu. Nad oświadczeniem senatorskim nie przeprowadza się dyskusji. Oświadczenie nie może trwać dłużej niż pięć minut.

Zatem, Wysoka Izbo, **przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie konwencji polsko-meksykańskiej, mówiąc w wielkim skrócie, w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w 1998 r. w Mexico City.*

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na osiemnastym posiedzeniu 5 kwietnia bieżącego roku, a do naszej Izby została przekazana trzy dni później, 8 kwietnia. Tego samego dnia, zgodnie z naszym regulami-

---

* Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Meksykańskich Stanów Zjednoczonych w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Mexico City dnia 30 listopada 1998 roku.

(marszałek L. Pastusiak)

nem, skierowałem tę ustawę do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Obie komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy macie państwo w druku nr 92, a sprawozdania komisji w drukach nr 92A i 92B.

W tej sytuacji proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej panią senator Genowefę Ferenc o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdań komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Genowefa Ferenc:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Rozpatrywana ustawa o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Meksykańskich Stanów Zjednoczonych w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisana w Mexico City dnia 30 listopada 1998 roku, uchwalona została przez Sejm w dniu 5 kwietnia 2002 r.

Ustawa ma na celu wyrażenie zgody na dokonanie przez prezydenta ratyfikacji konwencji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu zawartej między Polską a Meksykiem. Konieczność wyrażenia zgody w postaci ustawy ratyfikacyjnej związana jest z tym, że w konwencji uregulowane są zagadnienia, w przypadku których konstytucja wymaga ustawy.

Przypomnieć należy, że konwencja między rządem Polski a rządem Meksyku została podpisana 30 listopada 1998 r. Oprócz Nowej Zelandii Meksyk jest jedynym członkiem OECD, z którym Polska nie zawarła dotychczas umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Konwencja ma zapobiec negatywnemu z punktu widzenia podatników i władz państwa zjawisku międzynarodowego podwójnego opodatkowania. Zjawisko to prowadzi do nadmiernego obciążenia fiskalnego, przyczyniając się do utrudnienia przepływu osób, kapitału oraz wymiany dóbr i usług. Zjawisko międzynarodowego podwójnego opodatkowania zachodzi w sytuacji, gdy w dwóch państwach zostaną nałożone podobne podatki na tego samego podatnika, z tego samego tytułu i za taki sam okres.

Rozpatrywana przez Wysoką Izbę konwencja strukturalnie i treściowo w dużym zakresie odpowiada modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku.

Poszczególne postanowienia konwencji formułują zasadę opodatkowania dochodu z określonych źródeł w jednym lub w drugim państwie oraz przypadki, w których opodatkowanie niektórych dochodów może nastąpić w obydwu państwach.

Zgodnie z art. 23 konwencji podwójnego opodatkowania będzie unikać się, stosując tak zwaną metodę wyłączenia. Oznacza to, że jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który może być opodatkowany w Meksyku, to Polska zwolni taki dochód z opodatkowania.

Konwencja nie pociąga za sobą żadnych zobowiązań finansowych skarbu państwa ani nie powoduje konieczności zmian w obowiązującym prawie. Nadzór nad realizacją konwencji będzie sprawował minister finansów.

Z upoważnienia Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej wnoszę o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Stanowiska komisji wraz z proponowanymi uchwałami przedstawione zostały w drukach senackich nr 92A i 92B.

Pragnę poinformować Wysoką Izbę, że wymienione projekty uchwał zostały przyjęte jednogłośnie. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Proszę pozostać na tym miejscu.

Chciałbym zapytać państwa senatorów, czy ktoś chce zadać pani senator sprawozdawcy z miejsca pytania trwające nie dłużej niż minutę.

Pani Senator, sprawozdanie było tak jasne, że jak widzę, nikt z obecnych nie ma wątpliwości i zapytań. Dziękuję bardzo.

(*Senator Genowefa Ferenc*: Dziękuję.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była projektem rządowym. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac nad tym punktem porządku obrad upoważnieni zostali minister spraw zagranicznych oraz minister finansów.

Rząd na tym posiedzeniu reprezentuje dwoje podsekretarzy stanu w tych dwóch resortach. MSZ reprezentowany jest przez pana ministra Sławomira Dąbrowę, a Ministerstwo Finansów przez panią minister Irenę Ożóg.

Witam państwa ministrów na naszym posiedzeniu.

Chciałbym zapytać, czy państwo chcą ewentualnie przedstawić stanowisko rządu w tej sprawie.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Sławomir Dąbrowa*: Dziękuję.)

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Irena Ożóg*: Dziękuję.)

O, co za zgodność poglądów. Dziękuję bardzo.

(marszałek L. Pastusiak)

Rozumiem, że nie ma pytań również do rządu.

W tej sytuacji...

(*Senator Mieczysław Janowski*: Ja mam pytanie.)

A, jest pytanie.

Bardzo proszę, pan senator Janowski.

(*Senator Mieczysław Janowski*: Panie Marszałku, ja mam pytanie do przedstawicieli rządu...)

Panie Senatorze, tylko proszę powiedzieć, pod adresem którego z członków rządu kieruje pan pytanie.

Senator Mieczysław Janowski:

Czy parlament meksykański ratyfikował tę konwencję?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Sławomir Dąbrowa*: No, rząd...)

Marszałek Longin Pastusiak:

Panie Ministrze, bardzo proszę tutaj, do trybuny. Widzę, że rząd już się skonsultował wzajemnie i dwa resorty uzgodniły stanowisko.

Pan minister Dąbrowa.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Sławomir Dąbrowa:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Uprzejmie informuję, odpowiadając na pytanie, że nie mamy informacji o ratyfikowaniu konwencji przez rząd Meksyku... przepraszam, nie przez rząd, tylko oczywiście przez parlament Meksyku. Należy więc zakładać, że nie została ona jeszcze ratyfikowana. Normalny tryb jest bowiem taki, że nasze ambasady zawiadamiają nas o dokonaniu tej czynności przez parlament. Oczywiście po posiedzeniu, po powrocie do pracy mogę natychmiast jeszcze raz sprawdzić, czy w ostatnich dniach nie nadeszła taka informacja. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Oczekujemy, że pan senator Janowski otrzyma taką odpowiedź.

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zadać pytanie przedstawicielom rządu? Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Otwieram dyskusję.

Przypominam o naszych wymogach regulaminowych: o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców... Ale zerkam na listę po mojej lewej stronie i widzę, że jest pusta. Nikt z państwa senatorów nie zgłosił się do zabrania głosu. Ale może w międzyczasie ktoś nabrał chęci? Nie widzę chętnych.

W tej sytuacji informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Zamykam dyskusję.

Głosowanie nad tym punktem porządku obrad odbędzie się pod koniec dzisiejszego posiedzenia.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o zabezpieczeniu społecznym między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Hiszpanii.

Sejm uchwalił tę ustawę na swoim osiemnastym posiedzeniu 5 kwietnia. Trzy dni później, 8 kwietnia, trafiła ona do naszej Izby. Zgodnie z naszym regulaminem skierowałem ją do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, a także do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Tekst ustawy macie państwo w druku nr 93, a odpowiednie sprawozdania komisji w drukach nr 93A i 93B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, panią senator Alicję Stradomską o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Alicja Stradomska:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Mam zaszczyt przedstawić stanowisko Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia w sprawie uchwalonej przez Sejm w dniu 5 kwietnia 2002 r. ustawy o ratyfikacji Konwencji o zabezpieczeniu społecznym między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Hiszpanii, podpisanej w Madrycie dnia 22 lutego 2001 r. Komisja rozpatrzyła ustawę na posiedzeniu w dniu 9 kwietnia bieżącego roku.

Celem Konwencji o zabezpieczeniu społecznym między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Hiszpanii jest zapewnienie koordynacji systemów zabezpieczeń społecznych w Polsce i w Hiszpanii, która umożliwi ochronę osób przenoszących się z jednego z tych dwóch państw do drugiego przed utratą praw z tytułu zabezpieczenia społecznego nabytych w całości lub w części na terytorium jednego z państw.

Postanowienia konwencji działają w obie strony. Odnoszą się do pracowników, osób działających na własny rachunek, członków ich rodzin i innych osób uprawnionych do świadczeń. W zakresie przedmiotowym konwencja dotyczy świadczeń pieniężnych z tytułu choroby i macierzyństwa, świadczeń z tytułu niezdolności do pracy, starości i śmierci żywiciela rodziny, zasiłków

(senator A. Stradomska)

rodzinnych, zasiłków pogrzebowych, świadczeń z tytułu bezrobocia, wypadków przy pracy i chorób zawodowych, świadczeń przyznawanych w szczególnym trybie oraz świadczeń zdrowotnych.

Konwencja w pełni odpowiada standardom międzynarodowym w dziedzinie zabezpieczenia społecznego i jest oparta na czterech podstawowych zasadach: zasadzie równego traktowania, zasadzie jedności stosowanego ustawodawstwa, zasadzie zachowania praw nabytych oraz zasadzie swobodnego eksportu świadczeń.

Okres obowiązywania Konwencji o zabezpieczeniu społecznym między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Hiszpanii będzie ograniczony, gdyż jej postanowienia z chwilą uzyskania przez Polskę członkostwa w Unii Europejskiej zostaną zastąpione przez właściwe regulacje unijne.

W trakcie dyskusji i w czasie głosowania wszyscy członkowie komisji jednogłośnie poparli ratyfikację tej umowy. W związku z tym w imieniu komisji proszę Wysoką Izbę o przyjęcie ustawy bez poprawek. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję bardzo.

Chciałbym poprosić panią senator Genowefę Grabowską o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej.

Senator Genowefa Grabowska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Większość problemów związanych z tą konwencją i z jej ratyfikacją została już omówiona. Chciałabym zwrócić uwagę na kilka elementów, które są w niej ważne.

Pierwszym z nich, już o nim słyszeliśmy, jest to, że ona ma obowiązywać czasowo. W konwencji jest zapis, w którym mówi się, że obowiązuje przez czas nieograniczony dopóty, dopóki nie nastąpi jej wypowiedzenie. Wejście Polski do Unii Europejskiej sprawi jednakże, że będzie obowiązywała dotycząca zasad zabezpieczenia społecznego dyrektywa Unii, a rozporządzenie w tej materii będzie miało skutek bezpośredni, na który każdy obywatel będzie się mógł powołać. Siłą rzeczy te przepisy zastąpią wszystkie do tej pory istniejące.

Kwestia ochrony danych osobowych jest zapisana w konwencji zgodnie z polskim prawem. Nie ma niebezpieczeństwa, by dane przekazywane między stronami miały inny charakter niż poufny. To jest wyraźnie stwierdzone.

W zakresie rozstrzygania sporów, które mogą nastąpić, konwencja przewiduje tradycyjny mechanizm, to znaczy rozstrzyganie sporów albo przez właściwe organy wyznaczone przez strony konwencji, albo przez uruchomienie specjalnej komisji arbitrażowej – art. 37 konwencji wyraźnie to opisuje.

Pragnę jeszcze zwrócić uwagę na skutki finansowe, jakie pociąga za sobą ratyfikacja tej konwencji. W toku prac komisji strona rządowa wyraźnie nam oświadczyła, iż skutki finansowe są na razie minimalne – w grę wchodzi kwota w granicach 1,3–1,7 miliona zł. A więc rzeczywiście nie jest to wielka kwota, ale też konwencja obecnie dotyczyłaby bardzo wąskiej grupy około stu, stu pięćdziesięciu osób, które są zatrudnione, przebywają na terytoriach Hiszpanii lub Polski i mają prawo do tego typu zasiłku. Jeżeli jednak ratyfikujemy tę konwencję, to dość liczna grupa Polek, szacuje się, że jest to około dwudziestu, a może nawet trzydziestu tysięcy kobiet– w Hiszpanii pracują one jako pomoce domowe, wyparły z tego rynku Arabki – które pracują tam legalnie i odprowadzają składki na ubezpieczenie społeczne, będą mogły ten okres pracy zaliczyć sobie do wymiaru wymaganego do nabycia świadczeń.

Po dyskusji, proszę państwa, dość zresztą długiej, na posiedzeniu naszej komisji, które się odbyło 11 kwietnia, wszyscy zgodnie doszliśmy wniosku, iż konwencja powinna być ratyfikowana.

W imieniu komisji proszę zatem Wysoki Senat, aby zechciał podjąć uchwałę o przyjęciu ustawy o ratyfikacji tej konwencji w trybie przewidzianym przez konstytucję. Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję, Pani Senator.

Chciałbym zapytać, czy ktoś z państwa chciałby zadać z miejsca, trwające minutę, pytanie paniom senatorkom sprawozdawczyniom? Nie ma chętnych.

Dziękuję bardzo pani senator.

Ustawa ta była oczywiście przedłożeniem rządowym i do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych upoważnieni zostali minister spraw zagranicznych oraz minister pracy i polityki społecznej. Debatom naszym przysłuchują się: podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych pan Sławomir Dąbrowa, którego już witałem, oraz przedstawiciele Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, to znaczy podsekretarz stanu w tym resorcie pan Krzysztof Pater, a także zastępca dyrektora Departamentu Ubezpieczeń Społecznych pan Krzysztof Gozdek, których również serdecznie witam.

Chciałbym zapytać obu panów przedstawicieli, jeżeli pan minister Dąbrowa wyjdzie z budki telefonicznej, bo siedzi w tej chwili ze słuchawką przy

(marszałek L. Pastusiak)

uchu, czy przedstawiciele rządu chcieliby przedstawić projekt tej konwencji lub zgłosić do niego jakieś uwagi. Nie ma chętnych? Pan minister Pater? Też nie.

Czy są pytania do przedstawicieli rządu? Tak, jest pytanie.

Pan senator Szafraniec, bardzo proszę.

Senator Jan Szafraniec:

Ja mam pytanie do pana ministra.

Proszę mnie zorientować, z którymi państwami podpisano dotychczas konwencje o zabezpieczeniu społecznym i jakie są ewentualnie dalsze plany co do przyszłego ratyfikowania konwencji przez inne państwa? Dziękuję.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Który z panów ministrów będzie reprezentował rząd?

Pan minister Pater.

Panie Ministrze, prosimy tutaj. Lubimy patrzeć przedstawicielom rządu prosto w oczy.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Krzysztof Pater:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Jeśli idzie o kraje Unii Europejskiej, to dotychczas konwencje zostały podpisane z Francją, Belgią, Niemcami, Luksemburgiem, Austrią. W różnym stadium zaawansowania są rozmowy z Włochami i Portugalią, również z Finlandią. W ciągu minionych dwóch lat rząd koncentrował się, i chce to robić także w roku bieżącym i w 2003, na krajach Unii Europejskiej. Jeżeli chodzi o kraje inne niż unijne, to są to Czechy, Słowacja, Jugosławia, Węgry. Podaję te kraje z pamięci, może się darzyć, że jakiś pominąłem, ale są to wszyscy nasi najważniejsi partnerzy w tym zakresie. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękuję.

Czy są inne pytania do przedstawicieli rządu? Nie widzę zgłoszeń.

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Otwieram dyskusję.

Widzę, że w tej chwili nikt się nie zgłasza…

(*Senator Sekretarz Krystyna Doktorowicz*: Nikt się nie zgłasza, ale pan minister pyta, czy może do poprzedniej sprawy nawiązać?)

Tak? Pan minister? Bardzo proszę.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Sławomir Dąbrowa*: Ja do tej poprzedniej sprawy.)

A, jeszcze do poprzedniej sprawy? Myślę, że możemy sobie na to pozwolić, jak widać, nie obradujemy pod presją czasu.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Sławomir Dąbrowa:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Uprzejmie proszę o powrót na moment do poprzedniej sprawy, ponieważ udzieliłem niewłaściwej odpowiedzi na pytanie pana senatora o to, czy Meksyk ratyfikował tę konwencję, i czuję się moralnie zobowiązany do jej sprostowania. Jest inaczej, niż powiedziałem uprzednio – zdążyłem się w tej sprawie porozumieć telefonicznie z odpowiednimi służbami.

Strona meksykańska dokonała wszystkich czynności dotyczących tej umowy, i to dosyć dawno, dlatego ja tego nie pamiętałem. To się stało już 1 czerwca 1999 r.

Przy okazji wyjaśnię dalsze związane z tym plany i to dlaczego u nas tak długo to trwało. Mówiłem już o tym na posiedzeniach komisji. Wzięło się to stąd, że po stronie polskiej została przez rząd, przez rząd poprzedni, wszczęta nieprawidłowa procedura związania się przez Polskę tą umową i na pewnym etapie tej procedury Sejm poprzedniej kadencji miał inne zdanie. Odbyła się pewna dyskusja i wszystko to razem trwało. W obecnej kadencji Sejmu obecny rząd przyjął stanowisko Sejmu poprzedniej kadencji i w związku z tym rozpoczął procedurę od początku. Dlatego jest taka duża różnica w czasie między związaniem się tą umową przez stronę meksykańską i przez stronę polską.

Jeszcze raz przepraszam za moją poprzednią nieścisłą informację. Dziękuję bardzo.

Marszałek Longin Pastusiak:

Dziękujemy, Panie Ministrze, za szybką reakcję. Bardzo dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Nie widzę tutaj u senatora sekretarza żadnego nazwiska. Nie widzę też żadnych wniosków o charakterze legislacyjnym składanych do marszałka. Ale na wszelki wypadek zapytam.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos w tym punkcie porządku dziennego? Nie widzę chętnych.

W tej sytuacji zamykam dyskusję.

Bardzo proszę pana marszałka Jarzembowskiego o przewodniczenie dalszym obradom.

(*Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Ryszard Jarzembowski*)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na osiemnastym posiedzeniu w dniu 5 kwietnia. Do Senatu została przekazana w trzy dni później. Marszałek Senatu skierował ją do Komisji Nauki, Edukacji i Sportu oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 94, a sprawozdania komisji w drukach nr 94A i 94B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Nauki, Edukacji i Sportu pana senatora Witolda Gładkowskiego o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji na temat rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę.

Senator Witold Gładkowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W imieniu i z upoważnienia Komisji Nauki, Edukacji i Sportu pragnę przedstawić projekt ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności.

Przyjęcie tego dokumentu pragnę uzasadnić następująco.

Po pierwsze, wzajemne uznawanie przez państwa członkowskie Unii Europejskiej kwalifikacji nabytych przez swoich obywateli jest warunkiem wprowadzenia swobody przepływu pracowników przewidzianej w art. 39 Traktatu o ustanowieniu Wspólnoty Europejskiej. Ma ono także na celu wprowadzenie do naszego porządku prawnego Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej z 7 czerwca 1999 r. Dyrektywa ta ustanawiała procedurę uznawania kwalifikacji w zakresie działalności objętych treścią dokumentów o liberalizacji i środkach przejściowych i uzupełniała dwie wcześniejsze dyrektywy. Pierwsza z nich dotyczyła ogólnego systemu uznawania dyplomów wyższych szkół przyznanych po przynajmniej trzyletnim okresie kształcenia lub doskonalenia. Druga określała ogólny system uznawania dokształcania i doskonalenia zawodowego.

Omawiany projekt ustawy zawiera wreszcie przepisy ściśle wiążące się z ustawą z dnia 26 kwietnia 2001 r. określającą zasady uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych. Trzeba podkreślić, że przepisy projektu ustawy nie odnoszą się do zawodów regulowanych tak jak wspomniana ustawa z kwietnia 2001 r., lecz do działalności, które enumeratywnie wymienia się w załączniku do projektu. Przepisy, które proponuje projekt ustawy, obejmują obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej zamierzających wykonywać w Polsce działalność wymienioną w załączniku do ustawy, a jednocześnie precyzują zasadę, że działalność podejmowana lub wykonywana na podstawie odrębnych przepisów jest z obszaru tej ustawy wyłączona. Dotyczy to na przykład zawodu lekarza weterynarii lub architekta.

Przepisy wyraźnie mówią o równości dostępu i prawa wykonywania działalności przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej.

A oto inne istotne treści omawianej ustawy.

W postępowaniu w sprawach uznawania kwalifikacji stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego. Postępowanie, wszczynane zawsze na wniosek zainteresowanego, powinno zakończyć się nie później niż po czterech miesiącach i zawsze decyzją. Dopuszcza się przed podjęciem decyzji o podjęciu lub wykonywaniu działalności możliwość poznania opinii organów organizacji zawodowych, jeżeli przepisy odrębne tego wymagają. Organizacje te uczestniczą jednak w procesie w charakterze strony i podjęte decyzje muszą uznać za wiążące.

Wzór wniosku, formularza, określają wspólnie: minister właściwy do spraw gospodarki, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania oraz minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

Sformułowane jest w ustawie upoważnienie do wydawania przepisów wykonawczych, które szczegółowo regulują odbywanie stażu adaptacyjnego i przeprowadzenie testu umiejętności. Wnioskodawca ma prawo wyboru stażu i testu.

Przewidziana jest możliwość powołania krajowego koordynatora, który ma zapewnić jednolite stosowanie ustawy przez właściwe organy oraz prowadzić bank informacji o postępowaniach w sprawie uznania kwalifikacji. W perspektywie trzech lat minister właściwy do spraw gospodarki wspólnie z ministrami właściwymi do spraw oświaty i wychowania oraz szkolnictwa wyższego muszą wskazać lub zorganizować ośrodek informacji właściwy do informowania o zasadach uznawania kwalifikacji. Do tego czasu to zadanie będzie wykonywało Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej funkcjonujące przy Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu.

Art. 15 wspomnianej ustawy wprowadza konieczne zmiany w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej obo-

(senator W. Gładkowski)

wiązującej w brzmieniu wprowadzonym przez nowelizację z 21 stycznia 2000 r. polegające na uznaniu ministrów kierujących działami administracji rządowej za właściwych w sprawach uznawania kwalifikacji. Koordynuje pracę, jak już wspomniałem wcześniej, minister właściwy do spraw gospodarki w powiązaniu z ministrami właściwymi do spraw oświaty i wychowania i szkolnictwa wyższego. Treść art. 15 ma wejść w życie czternaście dni po ogłoszeniu ustawy.

Ustawa określa wreszcie wysokość opłaty za wydanie decyzji na kwotę 500 zł.

Terminem wejścia w życie ustawy jest dzień przyjęcia Polski do Unii Europejskiej.

W imieniu Komisji Nauki, Edukacji i Sportu proszę, ażeby Wysoki Senat raczył przyjąć projekt uchwały w brzmieniu przygotowanym przez Komisję Nauki, Edukacji i Sportu – druk senacki nr 94A.

Jest to projekt uchwały Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, z dnia 24 kwietnia 2002 r. w sprawie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności, o treści, którą za chwilę omówię.

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 5 kwietnia 2002 r. ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

Poprawka pierwsza. W art. 17 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „w załączniku nr 2 do ustawy w części 1 oraz w załączniku nr 3 do ustawy wyraz «Arbitur» zastępuje się wyrazem «Abitur»".

Poprawka druga. W art. 17 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „w załączniku nr 3 do ustawy w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy «przez Krajową Radę do spraw Kwalifikacji Zawodowych»".

I trzecia poprawka. W art. 18 po wyrazach «w art. 14» dodaje się wyrazy «ust. 1».

Poprawki te zostały przyjęte przez komisję jednogłośnie i bardzo proszę Wysoką Izbę o podobną decyzję. Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Bardzo proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej pana senatora Adama Jamroza o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie tej samej ustawy.

Senator Adam Jamróz:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Pozwolę sobie w imieniu i z upoważnienia Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej – jest to dla mnie ogromny zaszczyt – przedstawić dyskusję, jaka toczyła się na posiedzeniu komisji, oczywiście przy założeniu, że podstawowa dyskusja odbyła się na posiedzeniu Komisji Nauki, Edukacji i Sportu.

Generalnie rzecz biorąc – to jest główny pogląd, który chciałbym wyrazić – dyskusja toczyła się wokół charakteru prawnego tej ustawy oraz dyrektyw. To bardzo dobrze, że wiele kwestii zostało wyjaśnionych.

Po pierwsze, wyjaśniono – pytał o to pan senator Bogusław Litwiniec – co oznacza zwrot: „niektórych działalności", zamieszczony w samym tytule . „Niektórych" to znaczy tylko tych, które są wymienione w projekcie ustawy, w załączniku. Zwrot „niektórych" odsyła zarazem do innych aktów prawnych. Jest tu wobec tego określony system prawny. Uchwaliliśmy już w kwietniu 2001 r. ustawę o zawodach regulowanych. Teraz przedmiotem naszych obrad są niektóre działalności, a nie zawody regulowane. Ponadto w odniesieniu do niektórych zawodów, takich jak lekarz czy pielęgniarka, są jeszcze określone tak zwane sektorowe dyrektywy. To pierwsza kwestia.

Po drugie, przedmiotem naszej dyskusji było pytanie wiążące się w gruncie rzeczy z charakterem tej ustawy i z charakterem dyrektyw – postawił je pan senator Dzido – mianowicie czy na podstawie tej ustawy Polska ma zagwarantowaną wzajemność. Otóż wyjaśniono w dyskusji, że słowo „wzajemność" nie byłoby tutaj zbyt precyzyjne, bowiem sama ustawa dotyczy zasad nabywania, czyli procedur. Oznacza to oczywiście wzajemność, ale w odniesieniu tylko do procedur, uznawanie wobec tego tych kwalifikacji w Polsce , które zostały nabyte w państwach Unii Europejskiej przy pomocy określonych procedur. Te dyrektywy, które już były wymienione przez sprawozdawcę Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, dotyczą generalnie procedur.

Pojawiło się bardzo szczegółowe pytanie, także pana senatora Bogusława Litwińca, dotyczące uznawalności dyplomów z zakresu szkolnictwa wyższego. Na to pytanie właściwie odpowiedział już sprawozdawca Komisji Nauki, Edukacji i Sportu.

Na posiedzeniu padły też słowa pod adresem Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu – jest mi to bardzo miło podkreślić jako byłemu sekretarzowi stanu – że akt prawny jest bardzo dobrze przygotowany i wręcz – jak powiedział pan Jacek Goliński, przedstawiciel Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej – wzorowo wdraża tę dyrektywę. Dodałem, wypowiadając się w dyskusji jako

(senator A. Jamróz)

senator, że także z punktu widzenia prawnego ta ustawa ramowa jest bardzo dobrze przygotowana.

Oprócz senatorów, jak wspomniałem, w dyskusji wypowiadał się przedstawiciel Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, pan Jacek Goliński, oraz pani Joanna Rozwadowska, która dużo mówiła o charakterze prawnym ustawy i dyrektywy. Myślę, że to był znakomity wykład, który pomógł nam w zrozumieniu wielu kwestii.

Na koniec chciałbym z ogromną satysfakcją powiedzieć – nie jest to bynajmniej wyrazem drugorzędności tej komisji – że myśmy całkowicie podpisali się pod tym, co już, jeśli chodzi o tekst samej ustawy, przyjęła w swoim wniosku Komisja Nauki, Edukacji i Sportu, mianowicie poparliśmy w głosowaniu jednomyślnie tekst z poprawkami – jak państwo zauważyliście – w gruncie rzeczy terminologicznymi.

Mam zaszczyt w imieniu Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej wnosić o uchwalenie przez Wysoką Izbę tekstu ustawy w takim brzmieniu, w jakim wnosi o to Komisja Nauki, Edukacji i Sportu. Dziękuję serdecznie za uwagę.

Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo. Proszę pozostać przy mównicy, bowiem mogą być pytania do panów senatorów sprawozdawców, zarówno pana, jak i pana Witolda Gładkowskiego.

Czy ktoś z państwa chciałby zadać regulaminowe pytanie senatorom sprawozdawcom? Nie stwierdzam.

Dziękuję bardzo.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister edukacji narodowej i sportu.

Witam na sali pana profesora Tomasza Gobana-Klasa sekretarza stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu.

Czy Pan Minister zechce zabrać głos z własnej inicjatywy?

Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Edukacji
Narodowej i Sportu
Tomasz Goban-Klas:

Dziękuję panom senatorom sprawozdawcom za bardzo wnikliwe i dogłębne przedstawienie dyskusji, a także samej ustawy, która nie jest prosta. Było to zrobione bardzo zwięźle, ale wyczerpująco. Nie zgłaszamy do tego żadnych uwag. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

A czy może ktoś z państwa senatorów chciałby zadać pytanie przedstawicielowi rządu?

Proszę bardzo, pan senator Jan Szafraniec.

Senator Jan Szafraniec:

Jeśli można, to chciałbym o coś zapytać. Osoba, która pragnie uznania swoich kwalifikacji w państwie członkowskim ma oczywiście dostarczyć odpowiednią dokumentację dotyczącą między innymi zawodu i stażu pracy. Jednocześnie jest tam zapis, że wnioskodawca ma prawo wyboru stażu adaptacyjnego lub testu umiejętności w postępowaniu o uznanie kwalifikacji. Czy to oznacza, że osoba, która aktualnie nie dysponuje na przykład świadectwem ukończenia danej szkoły bądź też nie dysponuje stażem pracy, może starać się o staż adaptacyjny i prosić o test umiejętności w postępowaniu o uznanie kwalifikacji? Czy taka kwalifikacja zostanie uznana mimo braku formalnej dokumentacji?

Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:

Pan Senator już skończył?

(*Senator Jan Szafraniec*: Tak, skończyłem.)

Dziękuję bardzo.

Czy Pan Minister zechce odpowiedzieć?

Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Edukacji
Narodowej i Sportu
Tomasz Goban-Klas:

Jeżeli niespełnione są warunki określone w art. 9 – proszę rzucić okiem na tekst tego artykułu – to wtedy można ubiegać się o ten staż, o uznanie kwalifikacji. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, pan senator Zygmunt Cybulski.

Senator Zygmunt Cybulski:

Panie Ministrze, czy w świetle ustawy, którą tutaj przyjmujemy, ulegną zmianie niektóre nasze ustawy, na przykład ustawa o szkolnictwie wyższym? Dziękuję.

Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu Tomasz Goban-Klas:

Panie Senatorze, nie ulegną, dlatego że to jest innego rzędu ustawa. Nie ma ona wpływu na ustawy dotyczące szkolnictwa wyższego.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Po raz drugi pan senator Cybulski.

Senator Zygmunt Cybulski:

Panie Ministrze, nie bez kozery pytam o tę sprawę, dlatego że kiedyś uchwalaliśmy ustawę o instytucie, którym kierować mogą pracownicy spoza Polski, i wtedy musieliśmy wprowadzić pewne zmiany, które uprawniałyby pracowników naukowych obcych państw do zajmowania stanowiska dyrektora tegoż instytutu, gdyż w świetle ustawy o szkolnictwie wyższym nie mógłby tego stanowiska zajmować żaden z profesorów spoza Polski. Czy w dalszym ciągu będziemy opierać się na ustawie o polskim szkolnictwie wyższym i dywersyfikować pracowników naukowych polskich i obcych, czy coś z tym zrobimy? Bo w jakiś sposób my będziemy uznawać ludzi, którzy nie mają habilitacji jako samodzielnie mogących pełnić obowiązki naukowe w Polsce. To jest istotne pytanie. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Przypominam, że pytanie nie może trwać dłużej niż minutę. To pytanie jednak trwało dłużej – być może materia wymagała takiego omówienia.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu Tomasz Goban-Klas:

Panie Senatorze, to uznawanie tytułów i stopni naukowych jest regulowane przez odrębne przepisy. Ta ustawa nie wkracza w tę dziedzinę, dlatego że dotyczy ona wyłącznie uznawania kwalifikacji do wykonywania pewnych działalności wymienionych w załączniku. To jest ustawa dostosowująca nasze prawo do regulacji europejskich i w żadnym wypadku nie dotyczy tej kwestii. Może pani dyrektor Departamentu Prawnego jeszcze by coś dodała. Czy można panią dyrektor prosić o szczegóły?

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Tak, proszę bardzo.

Pani dyrektor Joanna Rozwadowska-Skrzeczyńska.

Dyrektor w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu Joanna Rozwadowska-Skrzeczyńska:

Odpowiedź pana ministra była w zasadzie wyczerpującą. Mogę tylko dodać, że w załączniku do ustawy wymienione są enumeratywnie pewne działalności, głównie z zakresu handlu i rzemiosła. Oczywiście ustawa ta kreuje procedury uznawania kwalifikacji do wykonywania tych działalności, o ile wykonywanie ich w naszym państwie wymaga spełnienia określonych wymogów. Tylko tej problematyki dotyczy materia tej ustawy.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

To było uzupełnienie, bowiem przypomnę, że zgodnie z Regulaminem Senatu na forum Senatu głos mogą zabierać wyłącznie przedstawiciele rządu. Dziękuję bardzo.

Po raz drugi pan senator Jan Szafraniec.

Proszę bardzo.

Senator Jan Szafraniec:

Dziękuję, Panie Marszałku.

W jednym z załączników do ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich kwalifikacji znajdują się takie zawody jak wróżka i astrolog. Te zawody znajdują się na liście nr 6. Chcąc ubiegać się o uznanie kwalifikacji zarówno wróżka, jak i astrolog, mogą przedłożyć dokument o szkoleniu przygotowującym do wykonywania tej czynności potwierdzony świadectwem uznawanym na całym terytorium państwa wnioskodawcy. Czy nie sądzi pan, Panie Ministrze, że jest to niepoważna propozycja? Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Przypominam o regulaminowej minucie na zadanie pytania.

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu Tomasz Goban-Klas:

Ten przykład wskazuje właśnie na istotę tej ustawy. Istotnie musielibyśmy uznawać kwalifikacje do wykonywania tych czynności zawodowych, gdyby w Polsce była ustawa o wróżkach i astrologach. Wtedy byśmy to przyjmowali, ale dopóki Wysoki Sejm i Wysoki Senat nie przyjmą takiej ustawy, to jest po prostu tylko enumeratywnie wymienione jako możliwość. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Mieczysław Janowski, proszę.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, mam pytanie, które dotyczy uznawania w państwach Unii Europejskiej kwalifikacji Polaków, którzy chcieliby tam podejmować pracę w analogicznych zawodach. Jak to będzie wyglądało?

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu Tomasz Goban-Klas:

Ponieważ ta ustawa wynika z pewnych ogólnych dyrektyw Unii dotyczących tego zakresu, Polacy będą równo traktowani. To jest ustawa, która wyrównuje szanse, a nie w jakikolwiek sposób je ogranicza.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Pan senator Zbigniew Kulak, proszę.

Senator Zbigniew Kulak:

Dziękuję Panie Marszałku.

Panie Ministrze, chciałbym jednak podrążyć sprawę poruszoną w pytaniu pana senatora Szafrańca. Chodzi mi o wróżki i wróżbitów. Skoro w naszym ustawodawstwie nie ma takiej grupy zawodowej, to czy my jesteśmy zobowiązani bezwzględnie powtarzać, kopiować, wręcz małpować takie zapisy Unii Europejskiej? Pytam o to, bo boję się, że środowisko najróżniejszych bioenergoterapeutów, uzdrawiaczy i innych ludzi z tej grupy – którzy uważają się za fachowców, a fachowcami naprawdę nie są – może próbować lobbować za przyjęciem w polskim parlamencie ustawy regulującej kwestie tej grupy zawodowej, tylko dlatego że właśnie zaakceptowaliśmy wróżki i wróżbitów w ustawach dostosowujących nasze prawo do prawa europejskiego.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Panie Senatorze! Pan minister nie mówił, że nie ma takiej grupy, tylko że nie ma takiej ustawy, a to jest różnica.

Bardzo proszę, jeszcze pan minister chciałby…

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu Tomasz Goban-Klas:

My nie możemy przedstawić inaczej tej listy działalności, bo jest ona zgodna z nomenklaturą NICE – są to odpowiedniki działów europejskich. Jest to po prostu działanie w ramach dopasowywania polskiego prawa do tego, co jest ujęte w ustawach europejskich. Dlatego taka, a nie inna jest lista. My nie możemy tutaj nic zmienić, ale ona nie stwarza żadnych zagrożeń – tak mi się wydaje przynajmniej – zalewu Polski wróżkami, astrologami z zagranicy, którzy będą się domagali uznania kwalifikacji.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Na pewno to nie jest istota tej ustawy, także myślę…

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zadać pytanie dotyczące sedna tej ustawy?

Pan senator Kulak. O tych wróżkach jeszcze?

Senator Zbigniew Kulak:

Tak nieśmiało jeszcze dopytam, czy wobec tego my także będziemy zmuszeni przyjmować rozwiązania ustawowe i zapisy dotyczące na przykład uprawy roślin, które w ogóle w polskim klimacie nie rosną itd. W Polsce nie ma problemu wróżek i wróżbitów, a w związku z tym czy jednak nie byłoby dobrym rozwiązaniem wykreślenie tego zapisu? Pytam, bo chciałbym taką poprawkę ewentualnie zgłosić.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Edukacji
Narodowej i Sportu
Tomasz Goban-Klas:**

Nie, ta ustawa nie zmusza Polaków do żadnych działań, a więc tę obawę bym rozproszył. Proszę zwrócić uwagę, że w art. 1 w części drugiej tego artykułu uznaje się te kwalifikacje na zasadach określonych w ustawie, o ile w Rzeczypospolitej Polskiej przepisy odrębne uzależniają podejmowanie lub wykonywanie tych działalności od spełnienia wymagań określonych w tych przepisach. A więc, Panie Senatorze, pana obawa nie jest zasadna.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

I to wszystko wyjaśnia.

Dziękuję bardzo.

Nie stwierdzam dalszego zainteresowania pytaniami.

Otwieram dyskusję.

Przypominam, że do dyskusji trzeba się zgodnie z art. 46 ust. 1 i 2 zapisać, a nikt tego nie uczynił.

Czy ktoś z państwa chciałbym zabrać głos?

(*Senator Jan Szafraniec*: Panie Marszałku, czy można w ramach dyskusji zabrać głos z miejsca?)

Jeżeli tak wygodniej panu senatorowi, to proszę bardzo.

W dyskusji głos zabiera pan senator Jan Szafraniec.

Senator Jan Szafraniec:

Proponuję w takim razie wykreślenie punktu dotyczącego wróżek i astrologów z listy nr 6.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Przypominam o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu do czasu zakończenia dyskusji.

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos? Nie stwierdzam.

Ponieważ lista mówców została wyczerpana, to zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Czy przedstawiciel rządu chciałby po zakończeniu dyskusji zabrać głos? Nie. Dziękuję bardzo.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia.

Ogłaszam przerwę do godziny 12.30.

(*Senator Irena Kurzępa*: Rozumiem, że wniosków nie zgłoszono?)

(*Senator Sekretarz Krystyna Doktorowicz*: No nie ma wniosków.)

Wyjaśniam pani senator, że wniosek nie został zgłoszony zgodnie z Regulaminem Senatu. Był to postulat wyartykułowany w dyskusji, ale nie zyskał on formy regulaminowej. Dziękuję bardzo.

Komunikaty.

**Senator Sekretarz
Krystyna Doktorowicz:**

Panie i Panowie Senatorowie!

Ważny komunikat. Posiedzenie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich odbędzie się w dniu 24 kwietnia, czyli dzisiaj, w przerwie obrad Senatu, w sali nr 179.

Posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia w sprawie rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza, druk senacki nr 99, odbędzie się w dniu 25 kwietnia 2002 roku, w czwartek, o godzinie 13.00 w sali nr 179.

I jeszcze jeden ważny komunikat. Jeśli ktoś ma zamiar być nieobecny na uroczystym posiedzeniu Senatu, to proszę, aby uprzejmie dał mi znać. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Przerwa do godziny 12.30. Po przerwie przeprowadzimy głosowania.

(Przerwa w obradach od godziny 12 minut 01 do godziny 12 minut 32)

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Pora wznowić obrady, co niniejszym czynię.

Powracamy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Meksykańskich Stanów Zjednoczonych w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Mexico City dnia 30 listopada 1998 roku.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Ale zanim do niego przystąpimy, proszę, pan senator Jerzy Adamski.

W jakiej sprawie?

(*Senator Jerzy Adamski*: Panie Marszałku, w sprawie formalnej.)

Proszę bardzo.

Senator Jerzy Adamski:

Szanowni Państwo, 30 kwietnia upływa termin składania zeznań majątkowych. Do tej pory złożyło zeznania majątkowe dwudziestu pięciu senatorów. Bardzo proszę o złożenie tych zeznań i zwrócenie szczególnej uwagi na punkt dziewiąty, gdzie piszemy o swoich dochodach. Prosiłbym bardzo o rozbicie w tym punkcie uposażenia, diety i dodatku, bo ci senatorowie, którzy pełnią jakieś funkcje, mają taki dodatek; to trzecia pozycja. Ci senatorowie, którzy są senatorami niezawodowymi, muszą wpisać swoje dochody, i nie tylko dochody z PIT, też w tym punkcie dziesiątym. Bardzo o to proszę.

Panie Marszałku, dziękuję serdecznie.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Jerzy Adamski zabrał głos w sprawie formalnej. Powracamy do meritum.

Przypominam, że Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek, jak to widzimy w drukach senackich nr 92A i 92B. Projekt ten zostanie poddany pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Meksykańskich Stanów Zjednoczonych w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Mexico City dnia 30 listopada 1998 r.

Przypominam o konieczności naciśnięcia przycisku obecności.

Kto z państwa jest za przyjęciem projektu uchwały, proszę o podniesienie ręki…

(*Senator Zdzisław Jarmużek*: Nie mamy kart.)

(*Głos z sali*: No to o czym myślicie?)

Przepraszam bardzo za to zamieszanie. Nie wszyscy senatorowie pamiętają. Zwłaszcza ci, którzy są już w Senacie trzy kadencje, mają prawo zapominać.

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję bardzo. Proszę o wyświetlenie wyników.

Wszyscy, czyli 75 pań i panów senatorów głosowało za przyjęciem tego projektu uchwały. (**Głosowanie nr 1**)

Wobec tego wyniku stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Meksykańskich Stanów Zjednoczonych w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Mexico City dnia 30 listopada 1998 roku.

Powracamy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o zabezpieczeniu społecznym między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Hiszpanii.

Przypominam, że debata nad tą ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisje Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek, co widzimy w drukach nr 93A i 93B. Właśnie te projekty poddamy pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem przedstawionego projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję. Proszę o wynik.

76 obecnych senatorów jednogłośnie poparło projekt. (**Głosowanie nr 2**)

Wobec tego wyniku stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o zabezpieczeniu społecznym między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Hiszpanii.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisje Nauki, Edukacji i Sportu oraz Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o wprowadzenie poprawek do ustawy. Widzimy to w drukach nr 94A i 94B. Za chwilę przeprowadzimy kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania.

Poprawka pierwsza ma charakter językowy.

Kto z państwa jest za jej przyjęciem?

Kto jest przeciwny?

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wynik.

Na 75 obecnych senatorów 74 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 3**)

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Poprawka druga ma na celu usunięcie błędu technicznolegislacyjnego.

Naciskamy przycisk obecności.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję bardzo. Proszę o wynik.

76 obecnych senatorów głosowało za. (**Głosowanie nr 4**)

Poprawkę przyjęto jednogłośnie.

I poprawka trzecia. Ma ona charakter doprecyzowujący.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest jej przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Wszyscy, czyli 76 senatorów, głosowali za poprawką. (**Głosowanie nr 5**)

Stwierdzam, że została ona przyjęta.

A teraz zarządzam głosowanie nad przyjęciem uchwały w całości, wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa jest za przyjęciem uchwały w całości, wraz z poprawkami?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję bardzo. Proszę o wynik.

Na 75 obecnych senatorów 72 głosowało za, 2 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 6**)

W tej sytuacji stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności.

Informuję, że porządek obrad czternastego posiedzenia Senatu został wyczerpany.

Bardzo proszę panią senator sekretarz o odczytanie komunikatów, które są ważne, więc bardzo proszę poświęcić im uwagę. Bardzo proszę.

Senator Sekretarz Krystyna Doktorowicz:

Proszę państwa, jeszcze raz uprzejmie proszę o zgłaszanie nieobecności na następnym posiedzeniu Senatu. To jest bardzo ważne ze względów organizacyjnych.

I dwa komunikaty w sprawie posiedzenia komisji.

Posiedzenie Komisji Emigracji i Polaków za Granicą odbędzie się dzisiaj, piętnaście minut po zakończeniu posiedzenia plenarnego, w sali nr 82.

(*Głosy z sali*: Nr 182!)

Przepraszam, sala nr 182.

Informuję również uprzejmie, że w dniu 7 maja 2002 r., we wtorek, o godzinie 16.00, w sali nr 182 w gmachu parlamentu odbędzie się posiedzenie połączonych Komisji Ochrony Środowiska i Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Jeszcze raz powtarzam: 7 maja, godzina 16.00, sala nr 182. Bardzo dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Może zanim przystąpimy do oświadczeń, dwie minuty przerwy technicznej. Kto nie jest zainteresowany oświadczeniami, może wyjść, bardzo proszę. Dziękujemy.

(Przerwa w obradach od godziny 12 minut 40 do godziny 12 minut 42)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Wznawiam obrady.

(*Rozmowy na sali*)

Bardzo proszę o przeniesienie tych miłych pogawędek do kuluarów. Dotyczy to wszystkich senatorów, bez względu na wiek, płeć i funkcje pełnione w Senacie. Bardzo proszę wygasić uśmiechy i rozmowy, bo za chwilę poważne oświadczenie wygłosi pan senator Jerzy Cieślak.

Bardzo proszę.

Proszę przepuścić pana senatora do mównicy.

(*Senator Jerzy Cieślak*: Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Ze względu na sygnały kierowane do mojego biura senatorskiego, uważam za swój obowiązek poinformować…)

(*Rozmowy na sali*)

Sekundę, Panie Senatorze.

Bardzo proszę państwa senatorów o przeniesienie rozmów do kuluarów, ponieważ przeszkadza to wygłaszającemu oświadczenie. Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo.

Senator Jerzy Cieślak:

Jeżeli pan marszałek pozwoli, to powtórzę.

Ze względu na sygnały kierowane do mojego biura senatorskiego uważam za swój obowiązek poinformować ministra zdrowia, profesora Mariusza Łapińskiego, o utrudnieniach w specjalizacji lekarzy stomatologów prowadzących indywidualne praktyki i posiadających kontrakty z kasami chorych.

(senator J. Cieślak)

Zgodnie z rozporządzeniem ministra zdrowia z dnia 6 sierpnia 2001 r. w sprawie specjalizacji lekarzy i lekarzy stomatologów do zgłoszenia specjalizacji niezbędne jest załączenie zgody pracodawcy. Rozporządzenie to nie uwzględnia więc praktyki zawodowej stomatologów w formie samozatrudnienia w niepublicznym zakładzie opieki zdrowotnej. To niedopatrzenie nie zostało skorygowane w rozporządzeniu ministra zdrowia z dnia 18 grudnia 2001 r.

Ponieważ terminy składania dokumentów wymaganych do otwarcia specjalizacji ustalono na 31 maja i 31 grudnia bieżącego roku, wielu lekarzy stomatologów nie będzie mogło przystąpić do specjalizacji, a po ewentualnej zmianie treści wymienionych rozporządzeń okres podnoszenia kwalifikacji przesunie się o co najmniej sześć miesięcy.

Uprzejmie proszę pana ministra o osobiste zainteresowanie się przedstawionym problemem i podjęcie decyzji zapewniających jego szybkie i ostateczne rozwiązanie.

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Bardzo proszę pana senatora Adama Bielę.

Przypominam, że dopuszczalny czas to pięć minut.

Senator Adam Biela:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Oświadczenie to jest skierowane do Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast.

W dniu 24 października 2001 r. weszła w życie ustawa z dnia 26 lipca 2001 r. o nabywaniu przez użytkowników wieczystych prawa własności nieruchomości. Ustawa ta dotyczy Ziem Odzyskanych, co precyzuje jej art. 1 ust. 1. Ściślej rzecz biorąc, ustawa ta określa zakres geograficzny swego obowiązywania, powołując się na dekret z dnia 6 września 1951 r. o ochronie i uregulowaniu własności osadniczych gospodarstw chłopskich na obszarze Ziem Odzyskanych. Jego art. 13 ust. 2 ustala, że przez obszar Ziem Odzyskanych rozumie się również teren byłego Wolnego Miasta Gdańska.

Niestety, w odpowiedzi na składane wnioski niektóre samorządy terytorialne wydają decyzje odmowne, a niektóre wstrzymują się z podjęciem jakiejkolwiek decyzji w przedmiotowej kwestii. Uzasadniając decyzje odmowne, urzędnicy wielu gmin dokonują swoistej interpretacji przepisów art. 1 ust. 1 ustawy, zawężając krąg osób upoważnionych do tych, którym nadano ziemię na mocy dekretu wymienionego w tym artykule. W ten sposób całkowicie ignoruje się wskazanie, od którego rozpoczyna się art. 1 ustawy: „Osobom fizycznym będącym w dniu 26 maja 1990 r. oraz w dniu wejścia w życie ustawy użytkownikami wieczystymi lub współużytkownikami wieczystymi nieruchomości...” We wskazaniu tym nie ma przecież żadnego zawężenia kręgu osób upoważnionych. Do nabycia prawa własności są więc uprawnieni obywatele, którzy nabyli prawo użytkowania wieczystego do 26 maja 1990 r. na jakiejkolwiek podstawie prawnej, byleby nieruchomość, do której uzyskali to prawo, była położona na obszarach państwa polskiego wymienionych w dekrecie z dnia 6 września 1951 r. o ochronie i uregulowaniu własności osadniczych gospodarstw chłopskich na obszarze Ziem Odzyskanych oraz byleby zabudowana była na cele mieszkaniowe lub stanowiła nieruchomość rolną.

Jaka była wola ustawodawcy? Zarówno wypowiedzi posłów, odtworzone na podstawie sprawozdań stenograficznych ze sto trzynastego posiedzenia Sejmu w dniu 18 lipca oraz ze sto czternastego posiedzenia Sejmu w dniu 26 lipca 2001 r., jak i wyniki głosowania wskazują jednoznacznie, że wolą ustawodawcy sejmowego było danie prawa do nabycia własności wszystkim użytkownikom wieczystym, którzy nabyli prawo użytkowania wieczystego przed datą przekazania gminom nieruchomości na Ziemiach Odzyskanych. W czasie drugiego czytania projektu posłowie wyraźnie podkreślali, że dotyczy on nieruchomości gruntowych, co do których osoby fizyczne miały prawo użytkowania wieczystego przed 27 maja 1990 r., a więc przed wejściem w życie przepisów wprowadzających ustawę o samorządzie terytorialnym. Również reprezentant rządu, wiceprezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, wskazał, iż przepisy ustawy miałyby zastosowanie tylko do tych osób, które miały prawo użytkowania wieczystego przed 27 maja 1990 r. i posiadały to prawo przed dniem wejścia ustawy w życie. Trzecie czytanie projektu omawianej ustawy odbyło się w dniu 26 maja 2001 r. Wszystkie wprowadzone w czasie drugiego czytania poprawki były przez marszałka prowadzącego obrady czytane wyraźnie i nie było żadnych wątpliwości co do woli posłów głosujących za ich przyjęciem.

Najważniejsza z przyjętych poprawek, dotycząca ust. 1 w art. 1, została przedstawiona przez wicemarszałka Króla następująco: w poprawce pierwszej do art. 1 ust. 1 wnioskodawca proponuje, aby osobom fizycznym będącym w dniu 26 maja 1990 r. oraz w dniu wejścia w życie ustawy użytkownikami wieczystymi lub współużytkownikami wieczystymi nieruchomości położonych na obszarach

(senator A. Biela)

państwa polskiego, wymienionych w dekrecie o ochronie i uregulowaniu własności osadniczych gospodarstw chłopskich na obszarze Ziem Odzyskanych, zabudowanych na cele mieszkaniowe lub stanowiących nieruchomości rolne, przysługiwało roszczenie o nieodpłatne nabycie tych nieruchomości. W sprawie tej poprawki głosowało 360 posłów, z czego za jej przyjęciem było 308, przeciw – 48, a 4 wstrzymało się od głosu. W głosowaniu nad całością projektu wzięło udział 357 posłów, z czego 319 było za przyjęciem ustawy, 31 głosowało przeciw, zaś 7 posłów wstrzymało się od głosu. Wyniki tych głosowań są więc bardzo wymownym dowodem woli Sejmu w sprawie nadania własności na Ziemiach Odzyskanych, do czego użytkownicy wieczyści uzyskali prawo przed 27 maja 1990 r.

W kręgu tych osób uprawnionych znajdują się więc przede wszystkim osoby, o których mówi dekret osadniczy wymieniony w art. 1 ust. 1 ustawy, lub ich następcy prawni. Jednakże do nich ten krąg się nie ogranicza – obejmuje on również zabużan i innych osadników, których los skierował na Ziemie Odzyskane i którzy przed 27 maja 1990 r. nabyli prawo użytkowania wieczystego, lub ich następców prawnych.

Dalsze losy ustawy uchwalonej przez Sejm 26 lipca 2001 r. potoczyły się prosto: Senat na mocy swojej uchwały przyjął ustawę sejmową bez poprawek i wkrótce po tym prezydent Rzeczypospolitej Polskiej złożył pod nią swój podpis. Ustawa o nabywaniu przez użytkowników wieczystych prawa własności nieruchomości została opublikowana w „Dzienniku Ustaw" w dniu 9 października 2001 r., a w życie weszła 24 października 2001 r. Byłoby bardzo wskazane, gdyby została ona wkrótce skutecznie zrealizowana.

Stawiam więc pytanie: jak rozstrzygnąć swoisty pat związany z realizacją tej ustawy na Ziemiach Odzyskanych, w sytuacji gdy wiele samorządów gminnych wydaje decyzje odmowne w sprawie nabycia prawa własności przez użytkowników wieczystych lub w ogóle wstrzymuje się z wydaniem decyzji? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję, choć pan senator lekko naruszył regulamin, przedłużając wystąpienie – patrzę na mój zegarek, a on się nie spieszy – o półtorej minuty.

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos w ramach oświadczeń? Nie widzę chętnych.

Informuję, że protokół czternastego posiedzenia Senatu zostanie udostępniony senatorom w terminie trzydziestu dni po posiedzeniu w Biurze Prac Senackich, w pokoju nr 255.

Zamykam czternaste posiedzenie Senatu piątej kadencji. Dziękuję bardzo.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

(Koniec posiedzenia o godzinie 12 minut 52)

Wyniki głosowań

		1	2	3	4	5	6
1	J. Adamski	+	+	+	+	+	+
2	A. Anulewicz	+	+	+	+	+	+
3	F. Bachleda-Księdzularz	+	+	+	+	+	+
4	M. Balicki	+	+	+	+	+	+
5	J. Bargieł	.	.	.	.	.	.
6	T. Bartos	.	.	.	.	.	.
7	M. Berny	+	+	+	+	+	+
8	A. Biela	+	+	+	+	+	-
9	J. Bielawski	+	+	+	+	+	+
10	J. Bień	+	+	+	+	+	+
11	F. Bobrowski	.	.	.	.	.	.
12	K. Borkowski	+	+	+	+	+	+
13	W. Bułka	+	+	+	+	+	+
14	C. Christowa	+	+	+	+	+	+
15	A. Chronowski	.	.	.	.	.	.
16	J. Cieślak	+	+	+	+	+	+
17	Z. Cybulski	+	+	+	+	+	+
18	G. Czaja	+	+	+	+	+	+
19	J. Danielak	+	+	+	+	+	+
20	K. Doktorowicz	+	+	+	+	+	+
21	K. Drożdż	+	+	+	+	+	+
22	B. Drzęźla	+	+	+	+	+	+
23	H. Dzido	+	+	+	+	+	+
24	J. Dziemdziela	+	+	+	+	+	+
25	G. Ferenc	+	+	+	+	+	+
26	A. Gierek	.	.	.	.	.	.
27	W. Gładkowski	+	+	+	+	+	+
28	Z. Gołąbek	+	+	+	+	+	+
29	H. Gołębiewski	+	+	+	+	+	+
30	G. Grabowska	+	+	+	+	+	+
31	A. Graczyński	.	.	.	.	.	.
32	S. Izdebski	+	+	+	+	+	+
33	A. Jaeschke	.	+	+	+	+	+
34	A. Jamróz	+	+	.	+	+	+
35	Z. Janowska	.	.	.	.	.	.
36	M. Janowski	+	+	+	+	+	+
37	Z. Jarmużek	+	+	+	+	+	+
38	R. Jarzembowski	+	+	+	+	+	+
39	D. Kempka	+	+	+	+	+	+
40	A. Klepacz	+	+	+	+	+	+
41	J. Konieczny	+	+	+	+	+	+
42	A. Koszada	+	+	+	+	+	+
43	M. Kozłowski	+	+	+	+	+	+
44	Z. Kruszewski	.	.	.	.	.	.
45	O. Krzyżanowska	+	+	?	+	+	.
46	Z. Kulak	+	+	+	+	+	?
47	A. Kurska	+	+	+	+	+	+
48	I. Kurzępa	+	+	+	+	+	+
49	K. Kutz	.	.	.	.	.	.
50	G. Lato	+	+	+	+	+	+
51	M. Lewicki	+	+	+	+	+	+
52	G. Lipowski	+	+	+	+	+	+
53	T. Liszcz	+	+	+	+	+	+

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

		1	2	3	4	5	6
54	B. Litwiniec	+	+	+	+	+	+
55	J. Lorenz	+	+	+	+	+	+
56	W. Łęcki	+	+	+	+	+	+
57	W. Mańkut	+	+	+	+	+	+
58	J. Markowski	+	+	+	+	+	+
59	G. Matuszak	+	+	+	+	+	+
60	B. Mąsior	.	.	.	.	.	.
61	M. Mietła	+	+	+	+	+	+
62	S. Nicieja	+	+	+	+	+	+
63	G. Niski	+	+	+	+	+	+
64	M. Noga	+	+	+	+	+	+
65	L. Pastusiak	+	+	+	+	+	+
66	K. Pawełek	+	+	+	+	+	+
67	W. Pawłowski	+	+	+	+	+	+
68	J. Pieniążek	+	+	+	+	+	+
69	K. Piesiewicz	+	+	+	+	+	+
70	W. Pietrzak	.	.	.	.	.	.
71	Z. Piwoński	.	.	.	.	.	.
72	S. Plewa	+	+	+	+	+	+
73	B. Podgórski	.	.	.	.	.	.
74	L. Podkański	+	+	+	+	+	+
75	J. Popiołek	+	+	+	+	+	+
76	Z. Religa	+	+	+	+	+	+
77	Z. Romaszewski	.	.	.	.	.	.
78	T. Rzemykowski	+	+	+	+	+	+
79	W. Sadowska	+	.	.	.	.	.
80	J. Sagatowska	+	+	+	+	+	+
81	E. Serocka	+	+	+	+	+	+
82	K. Sienkiewicz	+	+	+	+	+	+
83	D. Simonides	+	+	+	+	+	+
84	R. Sławiński	+	+	+	+	+	+
85	R. Smoktunowicz	+	+	+	+	+	+
86	J. Smorawiński	.	.	.	.	.	.
87	A. Spychalski	+	+	+	+	+	+
88	G. Staniszewska	.	.	.	.	.	.
89	H. Stokłosa	.	.	.	.	.	.
90	A. Stradomska	+	+	+	+	+	+
91	J. Suchański	.	.	.	.	.	.
92	J. Szafraniec	+	+	+	+	+	-
93	J. Sztorc	.	.	.	.	.	.
94	K. Szydłowski	.	.	.	.	.	.
95	M. Szyszkowska	.	+	+	+	+	+
96	A. Wielowieyski	.	.	.	.	.	.
97	E. Wittbrodt	.	.	.	.	.	.
98	T. Wnuk	+	+	+	+	+	+
99	Z. Zychowicz	+	+	+	+	+	+
100	M. Żenkiewicz	.	.	.	.	.	.
	Obecnych	75	76	75	76	76	75
	Za	75	76	74	76	76	72
	Przeciw	0	0	0	0	0	2
	Wstrzymało się	0	0	1	0	0	1
	Nie głosowało	0	0	0	0	0	0

Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu, niewygłoszone podczas 14. posiedzenia Senatu

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę

Oświadczenie skierowane do ministra gospodarki Jacka Piechoty, ministra pracy i polityki społecznej Jerzego Hausnera oraz do ministra finansów Marka Belki

Szanowni Panowie Ministrowie!

Zwracam się z pytaniem, które od dłuższego czasu nurtuje środowiska związane z małymi i średnimi firmami: jakie kwoty pieniężne w skali roku przeznacza budżet państwa na dotowanie zakładów pracy chronionej?

Od kilku lat zachodzi zjawisko, które budzi wiele niepokoju, tworzy się bowiem enklawy podatkowe w postaci zakładów pracy chronionej w tych dziedzinach gospodarki, w których inne firmy funkcjonują na normalnych rynkowych zasadach. Efekty są zatrważające – w sytuacji wielkiego bezrobocia wśród ludzi młodych i zdrowych niszczy się działające na podstawie zdrowego rachunku ekonomicznego firmy, które za pośrednictwem budżetu państwa finansują utrzymanie wyżej wymienionych zakładów.

To jest wielki paradoks polegający na tym, że normalne przedsiębiorstwa wspierają swoją konkurencję, a pośrednikiem w tym jest państwo. Efekty takiej polityki państwa wszyscy dostrzegamy i boleśnie odczuwamy. Wystarczy odrobina wyobraźni, aby przewidzieć konsekwencje takiego stanu rzeczy – firmy „normalne" przestaną odprowadzać podatki, bo upadną, a w chwilę później upadną zakłady pracy chronionej, gdyż państwo nie będzie miało pieniędzy na ich finansowanie.

Gdyby rzeczywiście chodziło o pomoc ludziom niepełnosprawnym, to nie tworzono by enklaw o statusie zakładów pracy chronionej, ale dotacje mogłyby otrzymywać wszystkie zakłady, które zatrudniałyby ludzi niepełnosprawnych. Wówczas byłyby to małe pieniądze dla wszystkich, a nie duże tylko dla wybranych.

Dlatego też zadaję następujące pytania. Jakie kwoty w skali rocznej wypłaca się z budżetu państwa z powodu ulg, zwrotów VAT, umorzeń pożyczek, dotacji itd. dla zakładów pracy chronionej? I czy można określić, jakie kwoty nie wpływają do budżetu od firm, które nie wytrzymują konkurencji z zakładami pracy chronionej?

Z wyrazami szacunku
Adam Biela

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę

Oświadczenie skierowane do ministra spraw wewnętrznych i administracji Krzysztofa Janika, ministra skarbu państwa Wiesława Kaczmarka, minister sprawiedliwości i prokuratora generalnego Barbary Piwnik oraz do ministra gospodarki Jacka Piechoty

Pomimo postępowań w sprawie nieprawidłowości w ewidencji gruntów w starostwie poznańskim oraz w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej, toczących się przed wojewodą poznańskim w związku z postępowaniem prowadzonym przed Ministerstwem Gospodarki, pod sygnaturą OL-0241/371/90/R/JK/1028/01, z wniosku prawowitych spadkobierców właścicieli zakładu rzemieślniczego – betoniarni w Gądkach – dotyczącym stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnych przenoszących własność tych nieruchomości na skarb państwa bez odszkodowania, nastąpiło zbycie przedmiotowej nieruchomości, na mocy aktu notarialnego nr A1364/2002, z majątku skarbu państwa, czyli majątku byłego państwowego przedsiębiorstwa PREFABET w Poznaniu, którego organem założycielskim był wojewoda poznański, osobie fizycznej.

Taki stan rzeczy naraża na straty zarówno interes publiczny, jak i osobę fizyczną – spadkobiercę byłego właściciela nieruchomości.

W związku z tym chciałbym zapytać, po pierwsze, dlaczego nastąpiło zbycie przedmiotowej nieruchomości mimo postępowań toczących się przed organami administracyjnymi. Po drugie, dlaczego z ewentualnymi czynnościami zbycia nieruchomości będącej własnością skarbu państwa nie poczekano do zakończenia postępowań wyjaśniających? Po trzecie, w czyim interesie leżało tak szybkie tempo prywatyzacji przedmiotowej nieruchomości? Po czwarte, na jakich warunkach została sprzedana ta betoniarnia wraz z nieruchomością gruntową? Po piąte, kto pokryje koszty związane z roszczeniami dawnych właścicieli w wypadku, gdy zostaną uznane ich racje? I po piąte, czy przypadkiem skarb państwa nie poniesie zbyt wielkich, i to nieuzasadnionych, kosztów, płacąc podwójnie: i nowemu właścicielowi i dawnym właścicielom? A jeśli tak, to kto będzie ponosił odpowiedzialność za taki stan rzeczy?

Oświadczenie złożone przez senatora Januarego Bienia

Oświadczenie skierowane do ministra pracy i polityki społecznej Jerzego Hausnera

Porozumienie Związków Zawodowych KADRA w Katowicach zwróciło się do mnie z prośbą o podjęcie działań mających na celu wprowadzenie zmian do ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – DzU nr 162, poz. 1118, z późniejszymi zmianami – poprzez dodanie w art. 36 ust. 1 pkcie 10 słów „w zarządach spółek węglowych, byłych zjednoczeniach, zjednoczeniach budownictwa górniczego, zrzeszeniach, gwarectwach oraz przedsiębiorstwach eksploatacji węgla" oraz w art. 37 ust. 1 pkcie 3 zastąpienie kropki przecinkiem i dodanie pktu 4 w brzmieniu: „w charakterze pracowników dozoru ruchu nadzorujących prace, o których mowa w pkcie 1."

Co do pierwszej poprawki. Przepisy „rentowe", jak pisze Porozumienie, traktują pracę wykonywaną przez pracowników zarządów spółek, byłych zjednoczeń, zjednoczeń budownictwa górniczego, zrzeszeń, gwarectw i przedsiębiorstw eksploatacji węgla wykonujących czynności inspekcyjno-techniczne w zakładach górniczych jako równorzędną z górniczą – art. 36 ust. 3 pkt 2a ustawy. Konsekwencją tej klasyfikacji jest pozbawienie tych osób korzystniejszego przelicznika 1,4 za wykonywanie pracy częściowo pod ziemią i częściowo na powierzchni, określonego w art. 51 ust. 1 pkcie 2 przedmiotowej ustawy, albowiem przelicznik ów przysługuje wyłącznie pracownikom wykonującym pracę górniczą określoną w art. 36 ust. 1 pktach 1–3 i 5–11 aktu.

Do zakresu czynności pracowników inspekcyjno-technicznych wymienionych podmiotów należą między innymi regularne zjazdy pod ziemię w celu kontroli urządzeń maszynowych, dokonywanie analizy awarii i odbioru instalowanych maszyn i urządzeń, kontrolowanie zgodności robót prowadzonych pod ziemią i w szybach z dokumentacją techniczno-technologiczną i przepisami górniczymi oraz właściwego stanu wyposażenia przodków eksploatacyjnych robót górniczych z uwzględnieniem prawidłowej gospodarki materiałowej. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach inspekcyjno-technicznych w tych podmiotach wykonują zatem pracę zbliżoną swym zakresem do pracy osób z dozoru i kierownictwa kopalni, uznawanej za pracę górniczą. Pozostawienie tej grupy pracowniczej poza przywilejem związanym z odmienną procedurą obliczania wysokości emerytury górniczej jest – zdaniem tejże – krzywdzące i niesprawiedliwe.

Uzasadnieniem dla drugiej poprawki do przedmiotowej ustawy jest potrzeba zrównania uprawnień osób z dozoru technicznego z uprawnieniami pracowników fizycznych przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury w wymiarze półtorakrotnym oraz przy zmianie wskaźnika 1,8 przy ustalaniu wysokości świadczenia. Osoby z dozoru, nadzorujące prace bezpośrednio w przodkach przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz inne prace przodkowe, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz głębieniu szybów i robotach szybowych, pracują w identycznych warunkach jak pracownicy fizyczni i mają do czynienia z występowaniem tych samych zagrożeń.

W związku z przedstawionymi uwagami uprzejmie proszę o zajęcie stanowiska co do wprowadzenia proponowanych zmian do ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

Pozostaję z szacunkiem
January Bień

Oświadczenie złożone przez senatora Władysława Bułkę

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Leszka Millera

Szanowny Panie Premierze!

Od momentu wprowadzenia nowego podziału administracyjnego kraju otrzymuję wiele zapytań, wniosków i interwencji, także zbiorowych, dotyczących braku możliwości odbioru trzeciego programu telewizji regionalnej z Katowic w powiatach żywieckim, bielskim i cieszyńskim w województwie śląskim. Ponieważ powiaty te to mój okręg wyborczy z ostatnich wyborów z 23 września 2001 r., hasła udostępnienia obywatelom programu telewizji regionalnej były tematem prawie każdego mojego spotkania w trakcie kampanii wyborczej.

Od kilku lat uparcie występowałem w tej sprawie do instytucji, które, jak sądziłem, powinny ten problem rozwiązać. Powoływałem się przy tym na potrzebę integracji, równość obywateli, polityczny i socjologiczny wydźwięk problemu itd. Interweniowałem w telewizji, u ministra łączności, w KRRiT, w Urzędzie Regulacji Telekomunikacji i u wojewody śląskiego. Bez rezultatu. Odsyła się moje pisma do innych urzędów, gdzie kolejny decydent powołuje się na przykład na brak częstotliwości, na plan wykorzystania kanałów w Europie pochodzący z 1961 r. – sprzed czterdziestu jeden lat! – i stwierdza, że obecnie nie ma możliwości rozwiązania sprawy. Nie próbowano tego zrobić na przykład poprzez rewizję umowy z 1961 r., wystąpienie do ministra obrony narodowej, uruchomienie kanału satelitarnego, uruchomienie regionalnego programu z Krakowa, anten kierunkowych czy wreszcie ograniczonej obszarowo telewizji cyfrowej. Nie jestem fachowcem w tej dziedzinie, powtarzam to, co podnoszą moi rozmówcy, doświadczenie jednak nauczyło mnie, że z każdej sytuacji jest wyjście. Symptomatyczne jest też to, że nikt z decydentów nie wspomniał o braku pieniędzy.

Powoływanie się w obecnych czasach na zamierzchłą – przy obecnym postępie w dziedzinie telekomunikacji – umowę z 1961 r. budzi śmiech i drwiny moich rozmówców. Stwierdza się też na ogół brak zdecydowanego działania, niechęć do ludności Podbeskidzia ze strony władz województwa, a nawet postuluje się administracyjne odłączenie powiatu żywieckiego od województwa śląskiego. Ta secesja jest sugerowana, chęć do niej jest podsycana w artykułach w lokalnej prasie. Zdaję sobie sprawę, że sprawa telewizji regionalnej jest tylko spektakularną i chwytliwą medialnie okazją do narzekań. Przybierające na sile głosy żądające ponownego przyłączenia Żywiecczyzny do województwa małopolskiego z reguły mają swoje prawdziwe podłoże w materialnym usytuowaniu ludności i frustracjach z tym związanych.

Nie przyczyniła się do polepszenia sytuacji obecna dyskusja o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji, zwłaszcza o kwestii bardziej restrykcyjnego sposobu ściągania opłat abonamentowych, ani deklaracje rządu RP w opublikowanej i szeroko komentowanej w prasie strategii rozwoju kraju, gdzie priorytet nadaje się rozwojowi informatyki, elektroniki i środków łączności. Na pewno też nie załagodzi nastrojów wypowiedź pana Juliusza Brauna w telewizyjnej audycji „Linia specjalna" z 10 kwietnia 2002 r. o istnieniu wolnych, niewykorzystanych aktualnie kanałach telewizyjnych.

Proszę uprzejmie Pana Premiera o poczynienie wszelkich możliwych kroków – łącznie na przykład z renegocjacją umowy ze Sztokholmu z 1961 r. – i rozważenie innych rozwiązań, które będą wymagać od powołanych do tego instytucji zdecydowanego i niekonwencjonalnego postępowania.

Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Leszka Millera.

Wielce Szanowny Panie Premierze!

W ramach administracyjnych powiatu szczecineckiego znajduje się gmina Borne-Sulinowo, która od 1992 r. zagospodarowuje tereny po byłej bazie wojsk radzieckich i jej nieruchomości. Od prawie dziesięciu lat władze wojewódzkie, powiatowe i gminne zabiegają o zagospodarowanie ogromnej liczby obiektów, mieszkań, działek i budynków, zgodnie z potrzebami nowo kształtującej się społeczności lokalnej. Na przestrzeni tych lat powstało od podstaw nowe miasteczko Borne-Sulinowo, które obecnie zamieszkuje ponad trzy tysiące pięciuset mieszkańców.

Zagospodarowanie wielu nieruchomości i wykonanie niezbędnej infrastruktury częściowo było możliwe dzięki środkom finansowym funkcjonującym w latach minionych w budżecie państwa jako rezerwy celowe. Niestety, od kilku lat środki te są bardzo mocno ograniczone, co powoduje, że problem zagospodarowania ogromnego majątku pozostaje sprawą tylko i wyłącznie samorządu gminnego i powiatowego. Wiadomo, że zagospodarowanie takich baz wymaga długofalowych planów i programów rządowych. Brak takich działań spowoduje ogromną dewastację budynków i budowli, które już nigdy nie zostaną przywrócone do stanu używalności.

Mamy ogromny kryzys mieszkaniowy, a w gminie Borne-Sulinowo jest miejscowość poradziecka Kłomino, w której jest około pięciuset niezamieszkanych lokali. Jeszcze kilka lat temu po wydaniu stosunkowo niewielkich środków finansowych na infrastrukturę techniczną, czyli dokończenie oczyszczalni ścieków, kotłowni, kanalizacji i zasilania energetycznego, mogło tam w krótkim czasie zamieszkać dwa tysiące pięćset osób. Obecnie jest to już dramat. Domniemywam, że raport NIK właśnie powstający po ukończonej kontroli będzie jeszcze bardziej wymowny.

Władze samorządowe mają wiele planów i programów, których nie są w stanie zrealizować z własnych środków finansowych, ponieważ ogrom zadań inwestycyjnych, zarówno w samym Bornem-Sulinowie, jak i całej gminie, przerasta ich możliwości finansowe. Nie chcę oceniać zasadności wcześniej rozpoczętych inwestycji, ale ich stan aktualny nie może być nam obojętny.

Panie Premierze, od 1992 r. wielu przedstawicieli rządu Rzeczypospolitej odwiedziło tę gminę, składając publicznie obietnice pomocy, często, jak się później okazało, bez pokrycia. One to oraz rozwinięta przy okazji promocja gminy i miasta, szczególnie mająca zachęcić do zamieszkania tam na stałe, spowodowały, że przybyły tysiące osób z całej Polski, zwłaszcza ze Śląska. Władze lokalne przedstawiały wspaniałe perspektywy, niedostatki tłumacząc tymczasowością. Nowo zamieszkali wierzyli, że obietnice zostaną dotrzymane i że na pewno znajdą tam swoje „miejsce na ziemi". A co mówią dzisiaj? Twierdzą, że zostali oszukani. Wielu zapowiada powrót tam, skąd przybyli. Entuzjazm zastąpiła frustracją i zniechęcenie.

Ponieważ Borne-Sulinowo jest ze zrozumiałych względów miejscem szczególnym, proszę, aby podległe Panu Premierowi struktury administracyjne rządu, a zwłaszcza Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministerstwo Infrastruktury, pomogły samorządowi i mieszkańcom znów uwierzyć w sens pracy i przyszłość tego pięknego miejsca Polski.

Na początek proponuję zorganizowanie na przykład wyjazdowego posiedzenia przedstawicieli Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministerstwa Infrastruktury lub Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów w Bornem-Sulinowie, gdzie wspólnie z samorządami gminy, powiatu i województwa mogliby stworzyć zarys przyszłej strategii miasta i gminy. Ich stan dzisiejszy i perspektywy oceniane są szczególnie przez byłych mieszkańców tej miejscowości w różnych latach XX wieku. A to już dotyka, nie waham się tego stwierdzić, polskiej racji stanu.

Panie Premierze, dołączam kserokopie otrzymanych podczas ostatniego dyżuru parlamentarnego dokumentów, których treść bardzo proszę potraktować jako dowód na to, że samorząd Bornego-Sulinowa jeszcze nie stracił nadziei i wiary w sukces.* Tym sukcesem będzie spokojne życie mieszkańców w ekologicznym miasteczku, które wyrosło razem z Matką III Rzeczypospolitą.

Serdecznie pozdrawiam.

Z należnym szacunkiem
Witold Gładkowski

*Załączniki do wglądu w dokumentacji Biura Prac Senackich.

Oświadczenie złożone przez senatora Mariana Lewickiego

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra finansów Marka Belki

Szanowny Panie Ministrze!

Na mocy przepisu zawartego w art. 22 ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym – DzU nr 28, poz. 158, z późniejszymi zmianami – wprowadzony został obowiązek płacenia składki na ubezpieczenie zdrowotne przez osoby już ubezpieczone uzyskujące dodatkowe przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej.

Z kolei wysokość owej składki uregulowana została mocą przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych – DzU nr 138, poz. 887. Na mocy art. 18 ust. 8 wspomnianej ustawy za podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne od działalności gospodarczej przyjęto kwotę zadeklarowaną, nie niższą jednak niż 60% przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim kwartale. Nie byłoby w tym nic niepokojącego, gdyby nie to, iż owo rozwiązanie w sposób wyraźny nie sprzyja małym przedsiębiorcom, którzy z założenia osiągają małe obroty i dorabiają sobie w ten sposób jedynie do dochodów, jakie osiągają z innych źródeł.

W dzisiejszej kryzysowej sytuacji przychody uzyskiwane z omawianej działalności gospodarczej są często niższe od przyjętej podstawy wymiaru. Przyjęta najniższa składka wynosząca aktualnie 100,11 zł stanowi dla najmniejszych, dorabiających sobie w ten sposób podmiotów obciążenie i wymaganie bardzo trudne dla nich do spełnienia.

W moim głębokim przekonaniu istnieją racjonalne przesłanki, aby składka na ubezpieczenie zdrowotne w dotychczasowej wielkości płacona była od rzeczywiście osiąganych przychodów bez określania najniższego progu. Rzecz dotyczy bowiem osób już ubezpieczonych, a tylko dorabiających sobie w pozarolniczej działalności gospodarczej. Za takim rozwiązaniem, moim zdaniem, przemawiają względy społeczne oraz elementarne poczucie sprawiedliwości. Słuszne wydaje się przy tym mniemanie, iż urealnienie składki może uczynić atrakcyjnym dla rencistów i emerytów podejmowanie drobnej działalności gospodarczej i zmniejszyć ich zainteresowanie pracą najemną.

Przedstawiając w niezwykle dużym skrócie ten problem, pragnę zapytać Pana Ministra, czy podziela Pan przedstawione przeze mnie argumenty, a jeśli tak, to czy rząd wprowadzi pod obrady parlamentu stosowny projekt ustawy nowelizującej? Czy można oczekiwać, że Pan Minister będzie inicjował prace nad powstaniem stosownej nowelizacji?

Z poważaniem
Marian Lewicki

Oświadczenie złożone przez senatora Janusza Lorenza

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra finansów Marka Belki

Szanowny Panie Premierze!

Zwracam się do Pana z prośbą o zajęcie się problemem, z którym boryka się wiele małych i średnich przedsiębiorstw w województwie warmińsko-mazurskim i nie tylko. Chodzi o sprawę rozliczenia należnego podatku dochodowego od osób fizycznych.

Istotą problemu jest to, że pracownicy urzędu kontroli skarbowej, a w ślad za nimi izby skarbowej, nie chcą firmom zaliczać w koszty uzyskania przychodów wpłat na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych.

Dla przedsiębiorców logiczne jest to, że skoro mają obowiązek dokonania wpłat na rachunek bankowy do 30 maja – 75% kwoty naliczonej w danym roku na ZFŚS – to właśnie 30 maja, dokonując tej wpłaty, powinni należną kwotę pomniejszyć o dokonane od początku roku do tego czasu wpłaty gotówkowe, na które nie pobierali środków z rachunku bankowego. Ale pracownicy urzędu skarbowego odmiennie interpretują przepisy.

Ustawodawca przewidział, że przedsiębiorców nie stać na jednorazowe naliczenie, i rozłożył ten obowiązek na dwie raty: wpłacaną 30 maja i 30 września. Skoro jednak przedsiębiorców nie stać na to, aby już w styczniu wpłacić naliczenie na ZFŚS na konto ZFŚS, to chyba nie oznacza to, że pracownicy do 30 maja nie mogą korzystać z tego funduszu?

Zdaniem UKS, jeżeli zaszła konieczność udzielenia pomocy z ZFŚS już 2 stycznia, a zakładamy, że nie było na koncie niewykorzystanego funduszu z roku poprzedniego, należy iść do banku, a w większości przypadków tego dnia banki są nieczynne, wpłacić na konto kwotę na pomoc, jakiej mamy udzielić pracownikowi. Następnego dnia, 3 stycznia, trzeba iść i ją wypłacić z konta – bo żeby wypłacić w tym samym dniu, trzeba zapłacić dużo większą prowizję, a bank i tak pobiera prowizję za operacje bankowe – i dopiero wówczas można udzielić pracownikowi pomocy. Takie postępowanie pozwala, zdaniem urzędników, na zaliczenie tej kwoty w koszty uzyskania przychodów.

Proszę o odniesienie się do sygnalizowanego problemu i podjęcie kroków zmierzających do zmiany sprzecznych przepisów odpowiedzialnych za problemy przedsiębiorców. Być może problem mogłaby rozwiązać jednoznaczna interpretacja niespójnych obecnie przepisów ustawy o ZFŚS mówiących, że naliczenie na dany rok odpisów na ZFŚS jest już kosztem uzyskania przychodu, oraz art. 23 ust. 1 pkt 7 i art. 42 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Z poważaniem
Janusz Lorenz

Oświadczenie złożone przez senator Jolantę Popiołek wspólnie z innymi senator

Oświadczenie skierowane do ministra kultury Andrzeja Celińskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Nasze oświadczenie zostało zainspirowane skierowanymi między innymi do nas listami, których autorami są Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji, Konwent Komercyjnych Stacji Radiowych oraz stacje lokalne – Radio Plus i Radio Fama. W listach tych nadawcy zwracają się z prośbą o pomoc w rozwiązaniu problemu dotyczącego płacenia przez rozgłośnie radiowe stowarzyszeniu ZAiKS za wynagrodzenie autorskie. Obowiązujące tantiemy są formą właściwą i nikt tego nie kwestionuje, ale wręcz niemożliwe, szczególnie w obecnej sytuacji gospodarczej, jest należyte wywiązanie się z nich z powodu ich wysokości, zwłaszcza przez małe i średnie rozgłośnie.

Stowarzyszenie ZAiKS 28 lutego 2001 r. zatwierdziło w tak zwanych tabelach nowe, nadmiernie wygórowane stawki za korzystanie z utworów. ZAiKS stosuje praktyki monopolistyczne, narzuca uciążliwe warunki umów bez możliwości indywidualnego negocjowania sposobu naliczania i wysokości; obecnie toczy się postępowanie przed Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W krajach zachodniej Europy wysokość stawki za te prawa nie przekracza 2%. ZAiKS do czasu wydania tabeli wymuszał i tak wysokie – bo wynoszące aż 5% – stawki. Obecnie, według nowych zasad, gdy przelicza się to w stosunku do przychodu firmy, dochodzą one nawet do 10%. Jest to całkowicie oderwane od polskich realiów oraz możliwości finansowych lokalnych stacji i w konsekwencji grozi ich upadkiem.

Ponadto stowarzyszenie ZAiKS nie wykazało powiązania przyjętej stawki w tabeli, tak jak tego wymaga art. 110 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. ZAiKS bezpodstawnie różnicuje użytkowników stacji komercyjnych i publicznych, pobiera mniejsze stawki wymagalne od publicznych nadawców, a także dyskryminuje nadawców lokalnych poprzez naliczanie tantiem w formie ryczałtowej o dużo większych w porównaniu z obecnymi wartościach.

Zastanawiające jest, dlaczego stowarzyszenie ZAiKS nie bierze przykładu z dorobku krajów zachodnich, gdzie już są sprawdzone wzorce konstrukcji kontraktowej, opracowane w 1981 r. przez kilka tamtejszych stowarzyszeń. Zastanawiające jest również, dlaczego stowarzyszenie ZAiKS nie chce uznać i lekceważy jako partnera do rozmów w celu wynegocjowania stawek przedstawicieli Konwentu Komercyjnych Stacji Radiowych Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji, który zrzesza ponad osiemdziesiąt lokalnych rozgłośni radiowych. Stowarzyszenie ZAiKS poprzez groźby wypowiedzenia umów licencyjnych próbuje narzucić swój punkt widzenia i metodą czynów dokonanych zagwarantować sobie korzystną interpretację. Konflikt narasta i grozi poważnymi negatywnymi konsekwencjami w sferze własności intelektualnej, co pośrednio godzi również w interesy materialne twórców.

Uważamy, że sprawa ta wymaga rozwiązań systemowych, w tym również nowelizacji ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Liczymy na zainteresowanie Pana Ministra tą sprawą.

Z wyrazami szacunku
Jolanta Popiołek
Aleksandra Koszada
Krystyna Doktorowicz

Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Spychalskiego wspólnie z innymi senatorami

Oświadczenie skierowane do prezesa zarządu, dyrektora generalnego Polskich Kolei Państwowych Krzysztofa Celińskiego.

Z dużym zaniepokojeniem odebraliśmy kolejną próbę likwidacji pociągu ekspresowego „Odra" na trasie Wrocław – Ostrów Wielkopolski – Kalisz – Sieradz – Łódź – Warszawa z dniem 15 grudnia 2002 r.

Zapowiadane decyzje odczytane zostały jako działania wymierzone przeciw południowej Wielkopolsce, która w ostatnim okresie doświadcza działań obniżających rangę i prestiż tego regionu. Wymieniona trasa pociągu ekspresowego przebiega przez część południowej Wielkopolski i stanowi bardzo ważny element atrakcyjności tych terenów dla inwestorów krajowych i zagranicznych. Taka decyzja zrodzi poważne problemy przy korzystaniu z połączeń kolejowych dużej rzeszy młodzieży uczącej się i pracowników odbywających podróże służbowe. Wszystko to w krzywdzący sposób ograniczałoby możliwości funkcjonowania ponadstutysięcznego Kalisza, Sieradza i Ostrowa Wielkopolskiego, co w zasadniczy sposób zmienia atrakcyjność tego obszaru.

Informacja o zamiarze likwidacji tego pociągu wywołała ogromny rezonans społeczny i niepotrzebne zamieszanie, a także liczne prośby o interwencje kierowane do organów samorządowych oraz parlamentarzystów okręgów wyborczych kaliskiego i sieradzkiego.

Niezrozumiała jest informacja o zamiarze utrzymania obecnego pociągu z tym samym składem wagonów, z tą samą częstotliwością kursowania, z tą samą nazwą, lecz przekwalifikowanego na pociąg pospieszny. Takie propozycje jednoznacznie sugerują możliwość powolnego, ewolucyjnego wprowadzenia wspomnianych rozwiązań, co nie znajduje społecznej akceptacji. Wyrażamy przekonanie, że proponowana likwidacja pociągu ekspresowego nie ma uzasadnienia.

Prosimy Pana Dyrektora o jednoznaczne rozstrzygnięcie tej rodzącej konflikty społeczne kwestii.

Andrzej Spychalski
Zbigniew Kulak
Jerzy Pieniążek
Ryszard Sławiński

Uchwały
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
podjęte na 14. posiedzeniu Senatu

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 24 kwietnia 2002 r.

w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Meksykańskich Stanów Zjednoczonych w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Mexico City dnia 30 listopada 1998 roku

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 5 kwietnia 2002 r. ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Meksykańskich Stanów Zjednoczonych w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Mexico City dnia 30 listopada 1998 roku, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 24 kwietnia 2002 r.

w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o zabezpieczeniu społecznym między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Hiszpanii

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 5 kwietnia 2002 r. ustawy o ratyfikacji Konwencji o zabezpieczeniu społecznym między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Hiszpanii, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 24 kwietnia 2002 r.

w sprawie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 5 kwietnia 2002 r. ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) w art. 17 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
   „2a) w załączniku nr 2 do ustawy w części 1 oraz w załączniku nr 3 do ustawy wyraz “Arbitur" zastępuje się wyrazem „Abitur“;";
2) w art. 17 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
   „3) w załączniku nr 3 do ustawy w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy “przez Krajową Radę ds. Kwalifikacji Zawodowych („National Council for Vocational Qualifications”),".";
3) w art. 18 po wyrazach „w art. 14" dodaje się wyrazy “ust. 1".

WICEMARSZAŁEK SENATU

Ryszard JARZEMBOWSKI

UZASADNIENIE

Senat, podzielając pogląd o konieczności uchwalenia ustawy w celu realizacji obowiązku dostosowania polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej, uznał za celowe wprowadzenie trzech poprawek do ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności. Dwie pierwsze poprawki odnoszą się do nowelizowanej ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.

Izba, wprowadzając pierwszą z poprawek, miała na celu usunięcie dostrzeżonego błędu w niemieckiej pisowni wyrazu „matura".

Ponadto Senat postanowił wprowadzić poprawkę drugą, aby usunąć wątpliwości mogące pojawić się przy stosowaniu ustawy, związane z użyciem pojęcia „akapit" jako środka techniki legislacyjnej i odniesieniem go do układu graficznego tekstu.

Poprawka trzecia doprecyzowuje, w którym ustępie art. 14 ustawa stanowi o rozporządzeniu dotyczącym ośrodka informacji.

Treść

14. posiedzenia Senatu w dniu 24 kwietnia 2002 r.

Otwarcie posiedzenia
Wyznaczenie sekretarzy
Projekt porządku obrad
Zatwierdzenie porządku obrad czternastego posiedzenia
Punkt pierwszy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Meksykańskich Stanów Zjednoczonych w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Mexico City dnia 30 listopada 1998 roku
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej
senator sprawozdawca
Genowefa Ferenc 4
Zapytania i odpowiedzi
senator Mieczysław Janowski 5
podsekretarz stanu
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Sławomir Dąbrowa 5
Otwarcie dyskusji
Zamknięcie dyskusji
Punkt drugi porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o zabezpieczeniu społecznym między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Hiszpanii
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia
senator sprawozdawca
Alicja Stradomska 5
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej
senator sprawozdawca
Genowefa Grabowska 6
Zapytania i odpowiedzi
senator Jan Szafraniec 7
podsekretarz stanu
w Ministerstwie Pracy
i Polityki Społecznej
Krzysztof Pater 7
podsekretarz stanu
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Sławomir Dąbrowa 7
Otwarcie dyskusji
Zamknięcie dyskusji
Punkt trzeci porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności
Sprawozdanie Komisji Nauki, Edukacji i Sportu
senator sprawozdawca
Witold Gładkowski 8
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej
senator sprawozdawca
Adam Jamróz 9
Wystąpienie sekretarza stanu
w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
sekretarz stanu
Tomasz Goban-Klas 10
Zapytania i odpowiedzi
senator Jan Szafraniec 10
sekretarz stanu
Tomasz Goban-Klas 10
senator Zygmunt Cybulski 10
sekretarz stanu
Tomasz Goban-Klas 11
senator Zygmunt Cybulski 11
sekretarz stanu
Tomasz Goban-Klas 11
dyrektor
w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu
Joanna Rozwadowska-Skrzeczyńska . 11
senator Jan Szafraniec 11
sekretarz stanu
Tomasz Goban-Klas 12
senator Mieczysław Janowski 12
sekretarz stanu
Tomasz Goban-Klas 12
senator Zbigniew Kulak 12
sekretarz stanu
Tomasz Goban-Klas 12
senator Zbigniew Kulak 12
sekretarz stanu
Tomasz Goban-Klas 13
Otwarcie dyskusji
senator Jan Szafraniec 13
Zamknięcie dyskusji
Komunikaty
Wznowienie obrad
Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)
senator Jerzy Adamski 14
Głosowanie nr 1 14
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Meksykańskich Stanów Zjednoczonych w sprawie unikania podwójnego opodatkowania

i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Mexico City dnia 30 listopada 1998 roku
Punkt drugi porządku obrad (cd.)
Głosowanie nr 2 14
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o zabezpieczeniu społecznym między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Hiszpanii
Punkt trzeci porządku obrad (cd.)
Głosowanie nr 3 15
Głosowanie nr 4 15
Głosowanie nr 5 15
Głosowanie nr 6 15
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności
Komunikaty
Wznowienie obrad
Oświadczenia
senator Jerzy Cieślak 15
senator Adam Biela 16
Zamknięcie posiedzenia
Wyniki głosowań
Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu, niewygłoszone podczas 14. posiedzenia Senatu
Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę 25
Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę 26
Oświadczenie złożone przez senatora Januarego Bienia 27
Oświadczenie złożone przez senatora Władysława Bułkę 28
Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego . . 29
Oświadczenie złożone przez senatora Mariana Lewickiego 30
Oświadczenie złożone przez senatora Janusza Lorenza 31
Oświadczenie złożone przez senator Jolantę Popiołek wraz z innymi senator 32
Oświadczenie złożone przez senatora: Andrzeja Spychalskiego wraz z innymi senatorami 33
Uchwały
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Meksykańskich Stanów Zjednoczonych w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Mexico City dnia 30 listopada 1998 roku 37
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji o zabezpieczeniu społecznym między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Hiszpanii 38
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności 39